

Sygn. akt VI Ka 75/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2012 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku, w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Cyganek

Protokolant: Katarzyna Gill

przy udziale oskarżyciela publicznego – -----

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2012 roku

sprawy **J. P.**

obwinionego o wykroczenie z art. 92 § 1 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 25 listopada 2011 r., w sprawie XIV W 2418/11

1. zmienia zaskarżony wyrok i uniewinnia J. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu;
2. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

VI Ka 75/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 listopada 2011 r., sygn. akt XIV W 2418/11, Sąd Rejonowy w Słupsku uznał **J. P.** za winnego tego, że:

- w dniu 02 czerwca 2011 roku około godz. 10⁴⁹ w S., skrzyżowanie ul. (...) z ul. (...), będąc kierowcą pojazdu (...) o nr rej. (...), nie zastosował się do znaku drogowego B-21 „zakaz skrętu w lewo”,

to jest popełnienia wykroczenia z art. 92 § 1 kw;

za co – z mocy powołanego przepisu – wymierzył mu karę 200,-zł grzywny, jednocześnie zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa 130,-zł (łącznie) tytułem kosztów sądowych.

A p e l a c j ę złożył **obwiniony**, który – jak należało odczytywać sporządzone przezeń pismo procesowe – zaskarżył wyrok w całości i podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mającego wpływ na jego treść, a polegającego na uznaniu, że dopuścił się on popełnienia zarzucanego mu czynu,

w n o s z ą c, w konkluzji, o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja jest zasadna.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwym było to, że obwiniony J. P. – jak to prawidłowo ustalił Sąd Rejonowy – nie zastosował się, jako kierujący pojazdem, do znaku drogowego zakazującego skrętu w lewo, który to manewr wykonał na skrzyżowaniu, jadąc z ulicy (...) i wjeżdżając (wbrew takiemu zakazowi) w ulicę (...). Miało to miejsce w sytuacji umieszczenia stosownego znaku tuż przed samym skrzyżowaniem, a poprzedzonego tablicą informującą o zmianie organizacji ruchu, jako że wcześniej (przed tą zmianą) taki zakaz (skrętu w lewo) nie obowiązywał na tym skrzyżowaniu.

Na tle takich okoliczności pozostawało zatem określić (ocenić) zachowanie obwinionego w aspekcie podstaw przypisania mu winy, jako warunku odpowiedzialności za „złamanie” zakazu, mając w szczególności na względzie prezentowaną przezeń linię obrony. A właśnie z wyjaśnień J. P. dowiedzieć się było można, że nie zauważył on znaku B-21, który był dlań niewidoczny zarówno z uwagi na jego usytuowanie, ale i z tego powodu, że poprzedzające go – duże gabarytowo – pojazdy ograniczyły mu pole widzenia i dostrzeżenie w porę „nowego” oznakowania, zatem pobawiony został możliwości zastosowania się do tego zakazu.

W tej konkretnej sprawie, przypisanie J. P. sprawstwa zarzucanego mu czynu opierało się li tylko na (niedopuszczalnym) domniemaniu, iż nie obserwował on – jako kierujący pojazdem – należycie drogi i jej oznakowania, gdy tymczasem istniały zasadnicze, a dające się usunąć, wątpliwości co do jego zawinionego zachowania, te zaś – stosownie do zasady wyrażonej w dyspozycji art. 5 § 2 kpk – należało tłumaczyć na korzyść obwinionego.

Z tych to powodów, a w oparciu o unormowanie z art. 437 §§ 1-2 kpk, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, uniewinniając J. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym o kosztach procesu orzeczono w myśl art. 118 § 2 kpw.